

eum decollauerat et caput eius protulit
 sicut ad lumen inuenit caput herbi-
 cinum. Sed nihil voluit regi dicere
 ne seipsum detegeret: qui iussus fuerat
 hoc in abditis petere. Ob hoc ergo
 dicebat symon die sua se resurre-
 xisse: quia caput et membra herbi-
 cinulerat. Sanguis vero ibi conge-
 lauerat. Hic autem tertia die ostendit
 se necem et dixit: fac sanguinem
 meum qui fusus est ex tergo: quia ecce
 qui decollatus fueram sicut promisi
 die tertia resurrexi. Cuius dixisset
 nero crastinus dies vos probabit
 conuersus ad paulum dixit: Tu paulus
 quare nichil loqueris? Qui michi res-
 te docuit: Que magis habuisti? Aut
 aliter in ciuitatibus docuisti? ut quales
 extiterunt tua doctrina? Puto enim
 nullam te habere sapiam: nec virtute
 aliquam posse proficere. Tunc paulus
 respondit: putas me cum homine per fidem et
 desperato mago et maleficio qui
 animam suam morti destinauit: Cuius
 interitus et peritio cito adueniat hinc
 ratione? Cui fingit se esse quod non
 est: et arte magica hominibus ad perditionem
 illudit: Cuius tu verba si volueris
 audire et facere: perdes animam tuam
 et impiu tuu. Hic enim homo pessimus
 est: et sic egypti magi iamnes et
 mambres qui pharaone et exer-
 citu eius interfecerunt in errore: quousque
 demergerent in mare. Ita et hic
 patris sui diaboli pericia hominibus
 persuadet: et multa mala facit pro-
 nomanciam et cetera mala si qua
 sunt apud homines: et sic multos incau-
 tos seducit ad temptationem impet-
 tu. Ego autem verbum diaboli quod
 per hunc hominem diffundi video: gemitibus
 cordis mei ago cum spiritu meo scio ut
 cito possit ostendi quis sit. Nam quibus
 se exaltare putat ad celos tantum
 demerget in inferis in saeculis: ubi
 est fletus et stridor denarium. De
 doctrina autem magistri mei de qua me
 interrogasti non eam capiunt nisi qui
 fidem in mundo pectore adhibuerint.

Nam quibus sunt pacis et caritatis
 haec docui. Et parcauit ab heroso-
 limis usque iherusalem repleui verbo
 pacis. Docui ut homines se inuicem
 diligant: Docui ut inuicem se honore
 praeferant: Docui sublimem et diuites
 non se extollere et sperare in in-
 certo diuitiarum suarum: sed in deum
 ponere spem suam. Docui mediocres
 victu et vestimento contentos esse.
 Docui pauperes in sua egestate gaude-
 re. Docui preces docere filios suos di-
 sciplina timoris dei. Docui filios ob-
 tempore penitentibus et momentis salu-
 tari. Docui possidentes reddere
 tributum cum sollicitudine. Docui ne-
 gociatores reddere vengalia mi-
 nistris rei publice. Docui viros
 diligere viros suos et timere eos
 quasi dominos. Docui viros fide seruare
 cum coniugibus sicut illi sibi seruare
 pudorem omnimodis volunt. Quod enim
 punit maritum in uxore adultera hoc
 punit in marito adultero ipse pater
 et conditor rerum deus. Docui dominos
 ut maius cum seruis suis agant. Do-
 cui seruos ut fideliter et quasi deo
 ita seruiant dominis suis. Docui eccliam
 excedentium unum et omnipotentem inui-
 sibilem et incomprehensibilem colere deum.
 Haec autem mihi doctrina non ab hominibus neque
 per homines aliqua data est: sed per ipsum
 christum et per euangelium qui mihi de celo
 locutus est. Et dum me mitteret ad per-
 dicandum dominus mecum ipse dixit mihi:
 Vade et ego ero in te spiritus vite omnibus
 credituribus in me et omnia quaecumque dixeris
 aut feceris ego iustificabo. Nec
 autem impator huiusmodi auditis obstupuit:
 et conuersus ad petrum dixit: Tu quid dices?
 et petrus ait: Dominae que locutus es paulus
 vera sunt. Nam multi anni sunt per quos
 accepi litteras ab episcopis meis qui
 sunt in universis orbe romano et pen-
 omnium ciuitatum episcopis saepe fecerunt mihi
 de factis et dictis eius. Nam cum per se autem
 esset legis christi vox eum de celo uouit
 et docuit ueritate. Quia non erat
 inuidia inimicitiae fidei meae sed